

[Albertsen.]

Den anden væsentlige kendsgerning i så henseende var, at udsippet på dette område var et ønske og forslag, der var præget af et indgreb og meget væsentlige ændringer på dette felt, hvor beløb fra 1 til 1½ mia kr. svævede i luften. Det vil sige, at man derved, hvis sådan nogle tanker var blevet omsat i lovforslaget, bogstavelig talt havde undermineret og afsvækket hele begrebet børnetilskud og ungdomsydelse. Det er lykkedes i kraft af en række forhandlinger at få disse meget store tal decimeret betragteligt, således at udgangspunktet for regeringsforslagene her var helt andre beløb, der var inde i billedet, og det har svævet omkring besparelser på i alt ca. 200 mill. kr.

Der har været 3 punkter, hvor man ønskede at få disse besparelser omsat i form af reelle ændringer. Det ene var spørgsmålet om en ændret dyrtidsregulering. Udgangspunktet var her, at når disse beløb ikke beskattes, så var en halvering af dyrtidsportionerne en foranstaltning, som man nok kunne acceptere.

Det andet var, at man kom med et udspil, hvor synspunktet og sigtet var, at de bedrestillede lønindtægter her i landet nok kunne bære en rimelig andel af eventuelle besparelser på dette felt. Regeringens forslag gik som bekendt på, at man skulle starte ved en indtægt på 90.000 kr. og fuldt afvikle, når man nåede op på en indtægt på 148.000 kr., hvis det var en familie med 2 børn.

Det tredje var, at man ændrede de tilskud, der skulle ydes til unge over 16 år, til en ungdomsydelse, en kombination af uddannelsesstøtte og børnetilskud. Der var regeringsforslaget 8.000 kr.

Resultatet af forhandlingerne i udvalget har ikke svaret til de forventninger, som socialdemokratiet havde i så henseende, idet vi faktisk måtte få det indtryk, at der bag regeringsforslagene også måtte være tale om et reelt politisk flertal i dette folketing. Udvalgsarbejdet har imidlertid afsløret, at et sådant flertal ikke var til stede.

Jeg tror, at det, der har været afgørende for de ændrede holdninger, som man derved har kunnet konstatere, i høj grad har været påvirket af, at man for det første skønnede, at dette overhovedet at bringe en indkomstgrænse ind i billedet var et højst tvivlsomt

begreb med den mangelfulde skattelovgivning og med den mangelfulde indkomststatistik, vi overhovedet har her i landet. Det andet, som fremkom under udvalgsarbejdet, var oplysningerne om, at en administration af denne kontrol med hensyn til indtægterne, man har jo ikke nogen konkrete beviser derpå, men skønsmæssigt ville der være tale om udgifter måske på en 10-12 mill. kr. Det er der nogle der i høj grad har ladet sig påvirke af. Jeg skal gerne sige, at jeg ikke mener, at det måtte være et afgørende motiv for at forlade det i sigtet rigtige princip om at fratage de større indtægter disse tilskud.

Imidlertid har der været tungtvejende grunde. Vi må jo gå på denne jord, selv om den nogle gange kan være ubehagelig at gå på, og må da også erkende de politiske magtforhold i dette ting og i folketingets socialudvalg og har derfor måttet affinde os med i stedet for en indtægtsregulering af børnetilskud at måtte acceptere et lineært tilskud. Det har i konsekvens den virkning, at børnetilskud som sådan nedsættes med ca. 148 kr. pr. år, og det vil altså sige et beløb på 12 kr. pr. måned. Der er nok dem, der vil sige, at det nok ikke spiller så megen rolle. Jeg deler ikke denne opfattelse, men erkender de politiske magtforhold og kan derfor acceptere, at vi affinder os med resultatet, som det ligger.

Den anden væsentlige drøftelse, vi har haft, har været spørgsmålet om ungdomsydelsens størrelse. Der gjorde to opfattelser sig gældende, dels én, der gik ud på 8.000 kr.s ydelse, dels den på 6.000 kr.s ydelse, og resultatet er altså blevet det næsten på forhånd givne kompromis, et beløb på 7.000 kr.

Jeg skal vedrørende de ændringsforslag, som er konsekvensen af den debat og de drøftelser og den stillingtagen, der har fundet sted i folketingets socialudvalg, anbefale, at man stemmer for de af socialdemokratiet og det radikale venstre og kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag, tiltrådt af socialministeren, nemlig ændringsforslag nr. 2, 5, 8, 9, 12 og 15, som alle er en konsekvens af de her nævnte bemærkninger. Jeg skal afvise og henstille til folketinget at nedstemme de ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet, som har som konsekvens,